

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 262, Mon., Nov. 7th, 1932

Kako in kaj se bo volilo

Kot izkazuje statistika volivnih odborov širom Združenih držav, pride jutri na volišče nekako 45,000,000 ameriških državljanov, da postavnim potom izrazijo svoje mnenje o tem, če so zadovoljni s sedanjo vlado ali pa želijo spremembe. Enake odzive od strani volivcev še ne pomni ameriška republika.

Ko se oziramo nazaj na preteklo predsedniško kampanjo, moramo nehoti priznati, da če izvzamemo nekaj precej nedostojnih napadov predsednika Hooverja na njegove nasprotnike, je bila kampanja mirna in dostojna. V splošnem so vsi kandidati nekako svečano nastopali, in celo socijalistična kampanja Thomasa je bila resna, primerna in svečana, kot bi se vsi kandidati zavedali resnosti položaja v katerem živimo.

In nobene izjeme nismo delali pred ostalimi Amerikanci mi, tisočeri Slovenci in brati Hrvati. Vsaj v Clevelandu, in kot kažejo poročila tudi iz drugih mest države, so se naši ljudje v polni meri registrirali. V depresijskih časih se ljudje bolj zanimajo za svojo državljansko pravico kot v dobrih časih, ko jim je vseeno, kaj se godi v javnosti. Sila kola lomi, in ljudje bodo z vso silo letos lomili kopja v volivnih prostorih, iskajoč z glasovnicami izhoda iz trpljenja in mizerije.

Ker je to zadnji dan pred volitvami, ni pravilno in tudi uspešno ne, ako bi v uredniškem članku agitirali za tega ali onega kandidata. Imeli smo precej živahno in pestro kampanjo, in spredvideli smo, da se je naš narod precej izobrazil in postal politično mnogo bolj dostojen kot je bil pred leti. Skušnje so ga izmodrile in marsikdo je prišel do spoznanja, da dostojnost se povsod izplača, in tudi v politiki. Politična strast se nikjer tako rada ne razpase kot v politiki, in strasten ter ponoren postane oni tekom kampanje, ki misli, da s surovostjo in lažjo se bo premagalo nasprotnika. Čast narodu, ki se je tekom kampanje tako dostojno obnašal.

Na tem mestu pa smatramo za svojo dolžnost omeniti vseeno še par zadev, ki so najbolj važnega pomena za naše ljudi, ako hočejo pravilno voliti in če želijo mestu in samim sebi dobro. Prva stvar je glede davka 1. Mill, katerega boste dobili na posebni glasovnici. Ta davek, ako se bo pobiral, mora biti dovoljen od ljudi. Zagovarjajo upeljavo tega davka vsi elementi brez razlike, od trgovske zbornice do delavskih organizacij, od župana Millerja do zadnjega republikanca.

Ako volivci tega davka ne odobrijo, tedaj ne vemo, kako bo s podporo brezposelnim po Novem letu. Smatra se, da bo davek prinesel mestu letno nekako \$1,500,000, in to se bistveno potrebuje za vodstvo mestnih poslov in podporo brezposelnim tozadevno. Mestna vlada si bo lahko umila roke, ako pride tekom zime do katastrofe. So še vedno ljudje, ki lahko plačajo davke, in kakor hitro bo ta 1. Mill davek odobren, odpadeta dva druga dvaka avtomatično, od katerih denar se je rabil v druge svrhe, tako, da četudi glasujete za ta davek, boste končno še vseeno manj plačevali, kot plačujeta dosedaj. Potreba tega davka je pa tako očitna in nujna, da se razumni državljanji nikakor ne bodo obotavljali privoliti v to. Prosimo vas torej, ne bodite brezbržni tozadevno, poiščite tozadevni davčni listek in naredite križ pred besedo "Yes."

Potem pa glede predsedniške glasovnice. Nova volivna postava države Ohio ima spremenjene določbe glede zaznamovanja glasovnic, zlasti kar se tiče manjših strank. Stranke ste včasih na glasovnicah spoznali po znamenjih, n. pr., demokratsko po petelinu, republikansko po orlu, socijalistično po baklji, socijalistično-delavsko po pesteh, suhaško po vodnjaku. Na letošnji glasovnici imati samo demokratska in republikanska stranka znamenje na vrhu glasovnice, ker ostale stranke niso dobile dovolj podpisov od državljanov tozadevno.

Kdor bo torej volil demokratski tiket, za Roosevelta, za White, za Sulzmana, za Cullitana, za naše Slovence kot Boiča in Kennicka, ta naj naredi en križ v krogu pod petelinom. To zadostuje. Ničesar drugega vam ni treba zaznamovati na isti glasovnici. Kdor pa voli socijalistično, mora poiskati ime Norman Thomas na glasovnici, in mora narediti PRED njegovim imenom križ, potem pa križ pred vsakim socijalističnim imenom, kolikor jih je, sicer bodo šteti samo oni s križem, ostali pa ne.

Uredništvo je prepričano, da je storilo svojo dolžnost v tej kampanji in našim državljanom zadostno pojasnilo glasovanje. Od vas je torej pričakovati, da boste jutri inteligentno in po svobodni volji oddali svoj glas za najboljšega moža.

D O P I S I

Cleveland (Newburg), O.— in godrnjajo na te, tako žalostne Mogoče da nikdar poprej ni bil vsak tako zaplenen, kot je ravno sedaj, ko imamo Hooverjeve počitnice. Kljub brezposelnosti, pa prav za prav nihče nima miru in počitka. Naši možje letajo sem in tje in ogledujejo svoje kleti

re skrb. Proti njim stegujejo otročki svoje ročice in prosijo kruha. Mati vidi, da jih zebe, da nimajo obleke, pa jim ne more pomagati, ker živimo v časih take vlade, da ne da, da bi si človek zaslužil za svoje potrebne stvari. Zato pa dobro premislimo, ko pojdemo 8. novembra na volišče, kam bomo dali svoj glas.

Takrat bo pred nas položena naša bodočnost, o kateri lahko odločujemo. Takrat imamo vsi besedo, pa najbodo žena, katero tare revščina ali pa bogatini, ki sedi pri polni mizi. Država nas kliče: pridite vsi in pomagajte sami sebi. Naši listi nas opominjajo in vzpodbujajo, da storimo svojo dolžnost. Slovenska ženska Zveza, edina organizacija slovenskih žensk v Ameriki, nas opozarja na našo dolžnost. Torej upoštevajmo njene pravila. Ne izgovarjajmo se, kot je to navada, da imamo dosti drugega dela. Če bi ne imele volivnih pravic, bi gotovo rekly: "Saj če bi me volile, bi bila boljšava. Me bi boljše volile!" Sedaj pa, ko imamo to pravico, se pa izgovarjamo, da se bo vse brez nas opravilo.

Kakor vidite, se večina kandidatov zanaša na ženske, da bodo z njih pomočjo zmagači. Torej tudi nismo tako slabe, kot si same predstavljamo. Poglejmo, kako se druge ženske zanimajo za volitve. Torej če hočemo biti

ti dobre in zveste državljanke in zveste hčere Slovenske Zenske Zveze, stopimo 8. novembra z drugimi vred na volišče in volimo s svojim prepričanjem. Če je bil kdaj čas potegovati se za kako stvar, je sedaj večja potreba, ko vsi kličemo po rešitvi iz te neznosne stiske in revščine, katero občutimo vsi.

Podružnica št. 15 SZZ ima 9. novembra zelo važno sejo, ker je ravno 5 let, kar je podružnica ustanovljena. Bomo imele po seji prav veselo zabavo. Ta večer nas poseti dobro poznana in spoštovana glavna uradnica Albina Novak. Ker potrebujemo njenih dobrih in koristnih nasvetov, zato pridite vse. Seja se bo pričela poprej ko navadno, ker imamo za ta večer več posebnih zadev na dnevnem redu. Ob 6:30 bo tajnica začela pobirati assement, zatem bo seja. Mislim, da za en večer se boste že odtrgale od doma. Pripeljte seboj tudi svoje prijateljice in tudi svoje možičke, ker se bomo imele po seji res dobro. Tudi krstili ga bomo, ker se bojimo, da ne bi umrl brez krsta. Zato ga bomo pa krstili par dni poprej kot drugje.

Torej pridite članice ob pol sedmih, ker imamo za ta večer več lepih stvari na programu. Na svidenje!

Apolonija Kic.

NEKOLIKO DEJSTEV

Euclid, O.—Ko se bližamo h koncu volivne kampanje in smo se udeležili raznih shodov ter slišali govornike te in one stranke, nam preostaja samo še odločitev: za katere kandidate bomo glasovali. Seveda, v teh časih, katere sedaj uživamo, nam bodo dali, v splošnem nekoliko pomisleka, da bomo tudi pametno glasovali.

Splošno se čuje, da je ta in ona administracija kriva, da se niso izpolnile želje ljudstva in da so te krive sedanjih razmer. Pustimo sedaj kritiko na stran in dajmo nekoliko prižnanja onim, ki so se trudili, da so s svojim delom pokazali, kaj se lahko naredi tudi v teh slabih časih.

Hočem omeniti nekoliko dejstev o poslovanju sedanjega demokratskega guvernerja države Ohio, George White, ki je ponovno kandidat za isto mesto. Ko je prevzel vlado v januarju 1931, se je zavezal, da bo znižal stroške za državno poslovanje. To je tudi storil, ker v prvem letu so se stroški znižali za \$9,646,333. Letos so se še nadalje znižali za povprečno \$800,000 na mesec, torej nadaljni prihranki v letu 1932 za \$10,000,000, kar je vse v korist davkoplačevalcem. Stroški za državne ceste so bili znižani ter več milijev cest tlakanih. 350 potrebnih mostov je bilo zgrajenih, kar je imelo za posledico, da je mnogo brezposelnih dobilo delo. Mesta in okraji so dobili denar od gasolinskega davka, da so dobili revni podporo.

Kakor vsem uradnikom, tako si je tudi sam plačo znižal. Po postavi je guverner opravičen do stanovanja in za stroške za vzdrževanje doma. In prvič v zgodovini naše države je, da plača za hrano in vzdrževanje doma guverner sam in to prostovoljno.

Ko je prevzel njegov nasprotni republikanski kandidat kandidaturu, je v svojem spremenjenem govoru se izrazil, da pravilna ekonomija se more splohovati le od guvernerja, ki nima zavezanih rok in ki ne dolguje polno političnih obljub in dolgov. V teh časih, ko so pri vsaki družini dohodki skrčeni in se mora družina preživeti z dohodki, katere ima pač na razpolago. Tako morajo poslovati tudi državni uradniki. Sedaj pa pride vprašanje, ali ni sedanji guverner pričel takoj s takim poslovanjem? Ali niso številke črno na belem? Da! Guverner White je bil in je še moč na mestu. Svoje obljube izpolnjuje, zato tudi zasluži, da ga ponovno izvolimo za guvernerja.

Lahko bi navedel še več drugih dokazov, pa bom prepustil, da boste vi sami sodnik in da boste tudi pravilno odločili. Guverner White je priporočen od veteranov svetovne vojne, kakor tudi od Ameriške delavske federacije ter številnih drugih organizacij in klubov. On je pravi delavski prijatelj, dočim je njegov nasprotni kandidat postavljen in prijatelj milijonarjev. Zato se potegujejo železnice in večje tovarne za njegovega nasprotnika? Zato, ker ga potrebujejo, da se bi potem lahko še bolj izkoriščalo ubogega delavca.

Mogoče je republikanski kandidat za guvernerja dober igralec pri golfu ali pri polo, toda ako hoče biti dober guverner, bi moral nekaj več vedeti, kot pa golf in polo.

Torej kakor sem že omenil, upam, da boste pravilno sodili in boste volili za ves demokratski tiket, od kandidata za predsednika, Franklin D. Roosevelta, pa do zadnjega kandidata na listi. Napravite križ v krogu pod petelinom v prvi koloni, pa ste volili za VES DEMOKRATSKI TIKET in nič se ne boste zmotili. Napravite SAMO EN KRIŽ!

Upam, da te besede ne bodo naletele na gluha ušesa in ostajam vaš demokrat,

John F. Jadrnich.

JUGOSLOVANSKO UDRUŽENJE

Narodno vječe kot najvišja kih sledeče objavo: 1. Zahtevamo ujedinenje vsega našestvo-Ogrske se je dne 18. oktobra 1918 konstituiralo iz slovenskih in hrvatskih narodnih me-zastopnikov in izdalo dne 19. oktobra v Zagrebu v odlo-

zivilja ves naš narod ene krvi in jezika, ene duše in enega srca, da zastavi vse svoje sile za uresničenje teh zahtev in načel s tisto vdanostjo in samozatajevanjem, ki ju zahteva sedanja usodna doba. Združimo se torej vse v eno veliko nerazdružljivo narodno kolo, kateremu je pred očmi veliki ideal velike dobe, v kateri živimo, in velikih nalog, ki smo jih prevzeli." Ta izjava dovolj jasno govori, kaj je bila volja naroda izražena po zastopnikih in boriteljih narodnih pravic. Slovenci, kot tudi Hrvati smo hoteli ujedinenja z brati Srbi v okvirju ene močne države. Naša želja in hotenje je bilo, da postanemo nedeljni Jugoslavi.

Dne 29. oktobra leta 1918 je sprejel hrvatski sabor (zbornica) v Zagrebu sledeči predlog istočasnega jugoslovanskega boritelja Svetozarja Pribičevića v odlomku: "Dalmacija, Hrvatska in Slavonija z Reko se proglašajo za popolnoma neodvisno državo napram Ogrski in Avstriji ter po modernem načelu narodnosti in na temelju narodnega EDINSTVA Slovencev, Hrvatov in Srbov na vsem etnografskem področju tega naroda brez oziroma na katerekoli teritorialne in državne meje, v katerih danes živi narod Slovencev, Hrvatov in Srbov." Istega dne je sklenil sabor priznavati proglaš Narodnega vječa, ter ga priznal kot vrhovno oblast ujedinenega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov. Hrvatski narod se je potom svojih narodnih zastopnikov izjavil za ujedinenje v območju trojednega naroda Jugoslavije. To ni bilo podjarmljenje ampak izraz proste volje izražen po zastopnikih naroda.

Dne 9. novembra leta 1918 so izdali vsi zastopniki jugoslovanskih narodnih odborov ki so delovali v tujemstvu in inozemstvu sporazumno z obstoječim ministerstvom kraljevine Srbije sledeči proglaš na narod živeti na teritoriju Slovencev, Hrvatov in Srbov, ki se dobesedno glasi: "Srbi, Hrvati in Slovenci! Naš stoletni sen se je uresničil. Mi smo ujedinjeni v svobodi. Slavimo te velike dni najvišje narodne sreče in radosti ter ohranimo red. Brez reda ni močne države. Samo močna država more pravočasno zavarovati blagostanje državljanov, izpolniti svoje socialne dolžnosti in svoje poslanstvo s tem, da skrbi za splošni razvoj družbe, da štiti oslabele in pomaga nesrečnim družinam in invalidom.

Spoštujemo spomin vseh borcev, ki so padli za uresničenje našega narodnega in človečanskega ideala. Poklonimo se vsi s spoštovanjem bodočemu naraščaju našo srčno hvaležnost, ki jo čutimo do plemenitih narodov, s katerimi smo si priborili zmago v svetu. Jugoslaveni! Naj večno živi v časti in slavi med narodi naša lepa, draga mlada domovina."

Želja moja je podati nekoliko zgodovinskih dokumentarnih faktov o ujedinenju trojednega naroda v območju močne Jugoslavije. To ni bil srbski pohlep ali osvojevalna akcija, ampak je bil idealen izraz naroda, kateri si je želel svobode izpod stoletnega germanizma. Žal, da so dogodki proti koncu leta 1918 tako hitro bežali pred nami, da jim nismo mogli slediti. Če bi bili Slovenci in Hrvati na nile tako pripravljani nego so bili drugi narodi, gotovo ne bi danes ječalo osemstotisoč naših bratov pod zločinskih fašizmom. Rešili bi z lahko Gosposvetsko, zibelko Slovanstva na vzhodu države. Kdor je imel priliko opazovati ta hitri razvoj ob meji sedanje Italije, ta je videl vsa čuda, ki

Če verjamete al' pa ne.

V A.D. sem videl zapisano črno na belem, da so danes zelo redki osli v Ameriki. Se reče, jaz bi rekel: kakor se vzame.

Za nekaj časa boste imeli mir pred to kolono. Je že tako na svetu: enkrat lušno, pa stokrat hudo, kot je rekel Topovski žagar. Večkrat kot stokrat je bilo hudo, kot sem mrcvaril tajprajtar radi te kolone, zato pa tudi oba zasluživa za par dni počitek. In tudi naše cenjene naročnice in naročniki si bodo oddahnil, ker bodo lahko kaj bolj pametnega brali, ki bo koristno za dušo in telo, ne pa take kavke, kot jih tukaj malam.

Torej jutri gremo na medvede v Pennsylvanijo. Reklo se mi je, da ni treba hoditi v Kanado, ker imajo v Pennsylvaniji še boljšega za pit, in še ceneji je. Saj ne bi šli na tiste zverine, pa se mi pennsylvanski farmerji smilijo, ki toliko strahu prestojijo pred kosmatinci. Prosil so nas za od pomoč in saj veste, da človek ne more odreči.

Kdo vse gre? Za vse ne vem, za nekaj pa. Vrhovni general ekspedicije bo Gašper Korče, ki je za lani prinesel ravno s tega kraja enega črnega kosmača, torej ima on medvede v ta malem prstu. Njegov adjutant je "Dutch" Prince, ki je še

so z neverjetno naglico brzela mimo nas. Videl sem na lastne oči tudi oropanje naše Koroške, kako so nas z silo odgnali in odtrgali od naših bratov. Zalostni so bili dnevi in ure, ko smo jih mogli prepustiti mučenju in potujčevanju nehasitnih Germanov. Dogodki so nas prihiteli in mogli smo v (Dalle na 3. strani)

Dnevna vprašanja

1. Kdaj so volivne kočice odprte na volivni dan?
2. Kdaj je zadnji trenutek, da še lahko volite?
3. Kdo nadzira glasovanje in štetje glasov v volivnih kočah?
4. Kdo najprvo prešteje glasovnice?
5. Kaj se potem naredi z glasovnicami?
6. Koliko časa mora volivni odbor hraniti glasovnice?
7. Kdo je vrhovni nadzornik nad volitvami?
8. Kdo izvoli generalnega državnega tajnika?
9. Kdo lahko zahteva, da se glasovnice še enkrat štejejo?
10. Kdaj bodo prihodnje volitve v Clevelandu?

Odgovori na vprašanja

1. Od 6:30 zjutraj do 6:30 zvečer.
2. Ako ste pri volivni koči ob 6:30 zvečer vam morajo pustiti glasovati.
3. Dva uradnika volivnega odbora, ki sta demokrata, in dva, ki sta republikanca. Poleg tega imajo zastopniki posameznih političnih strank pravico biti navzoč, ko se štejejo glasovi.
4. Štirje volivni uradniki v volivni koči.
5. Volivne glasovnice se morajo zapečatiti in v posebni vreči prinesiti v glavni urad volivnega odbora.
6. 30 dni po volitvah.
7. Generalni državni tajnik v Columbusu.
8. Narod, vsaki dve leti.
9. Vsak kandidat se lahko pri-toži, da glasovnice niso bile pravilno štete, in sodnija odredi novo štetje.
10. Drugi terek v maju mesecu, 1933, ko se vršijo primarne županske volitve.

mlad in uren. Ta nam bo kazal pot, kadar jo bomo ucvrli doli po gmajni, če bi kosmatinci ravno ne bili preveč dobro razpoloženi in se ne bi hoteli postaviti lepo v tarčo. Z nami bo šel Rudy Božeglav. Ta je velik in močan in ga bomo našuntali na medveda, da bo malo zabave. Rudyta vzamemo tudi zato seboj, ker ga je letos precej sprešal in se mu ne bo nič poznalo, če ga vzame par barižel seboj. Veste, človek mora dandanes gledati povsod, kje si more kaj prihraniti.

Z nami bo šel tudi Vidmarjev Vilček, ki je odvnetnik in ki bo pisal oporoke medvedom brezplačno. Vilček je fejest fant in ni še nikdar medveda videl, zato komaj čakam, kako se bo stvar razšla, ko se bosta zagledala Vilček in medved. Vilček je nasajen na dolge noge, zato jaz stavim na Vilčka.

Jaz bom pa zato šel, da bom pazil, da se bo živež in pijača po bratovsko delila in bom jaz nosil ključ od kevdra. Zadevo so poverili meni, ker me poznajo, da mi lahko tako stvar zaupajo, ker se vedno nazaj držim pri pijači. Da bi jim le ne bilo žal. Kako in kaj bo, bom vse natančno zabilježil in pozneje priobčil samo čisto resnico (kot je to moja navada).

Jaz pa ne bi šel na to jago, da nisem skoro prisiljen v to. Naša pa mala punčka (bebiček) je oni dan videla v bratovi knjigi namalanega medveda. Pa se ji je živalca tako dopadla, da hoče sedaj po vsej sili imeti medveda za igračko. In saj veste kako je, tako nerad ji odrečeš, ker sva velika prijatelja. Zato sem ji rekel: "Nič ne maraj, bebiček, ata bo šel v gozd in ti bo prinesel enega takega medveda, da se boš lahko igrala z njim." Vi ne veste, kako je bilo otroče veselje.

Nasemu vrhovnemu poveljniku sem svetoval, da bi vzeli seboj trojne puške, ali pa vsaj kanone pa je rekel, da je to nerodno za prenašat. Naš general nam je rekel, da drugega ni potrebno za medvedji lov, kot jako mnogo svežega spodnjega perila, ker se nič ne ve kaj se lahko primeri.

V gredo zjutraj bomo že tabori in v gozdu in bomo od tam poslali bivšemu Hooverju udanostni pozdrav in čestitke k njegovemu porazu. Kam se bo sedaj revež obrnil, ki nima drugega ko denar?

Torej na svidenje na tem ali na onem svetu. Če bo kaj narobe, se clevelandski pogrebnički lahko pod nosom obrišejo, ker nes bo vzel v oskrbo Janez Balkovec iz Pittsburgha, ki nam bo prav pri rokah in sem ga že obvestil, naj pripravi ambulanco za vsak slučaj. Naj ima pa še John malo veselja, saj je fejest fant. Malo me skrbi, kaj bo s to kolono, če me bo imel kak medved na vesti.

Pa še nekaj. Predno se poslovim od tega sveta, oziroma od države Ohio, hočem storiti svojo državljansko dolžnost. Posebno bom volil z vsemi štirimi za mojega velikega prijatelja in fejest fanta Frank T. Cullitana, ki še danes name jezo kuha in me ne pogleda z lepim očesom, ker sem mu pred dvema letoma v Kanadi prevrnil kastrolo, v kateri je cvrl moosov steak. France rona za krajnega prosekatorja. To je dñni ameriški Irek, ki zna marjašat in ki zna reči: "Pik babj je tromf." Morda bom s tem, da bom volil zanj, prišel zopet v njegovo milost in me bo zagovarjal, če bi katerikrat prišel s tem ali onim paragrafom v lebel.

No, pa mu dajmo glas, Frančetu Cullitanu, ki je res moč na mestu. Ne zamerimo mu, če gre igrat petel s tremi asi, ali če z ožema očesoma zamiži, kadar ustrel na zajca. Saj mi je obljubil, da se bo tudi v tem oziru poboljšal.

Lepo pozdrave vsem cenjenim čitateljem te kolone, dedcem pa nič.

1932	NOV.	1932
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

12.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—Društvo "Soča" priredi Martinov večer v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

12.—Klub Slovenskih vdov, plesna veselica v Knausovi dvorani.

12.—S. Z. Z. št. 53, Brooklyn, O., priredi domačo zabavo pri Frank Zelezniku na Jennings Rd.

13.—Samostojni pevski zbor Zarja, koncert in ples, v obeh dvoranah S. N. Doma.

13.—Pevski zbor Delavec, koncert v Slovenski Delavski Dvorani na Prince Ave.

13.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ, vinska krstitev z enodejanko "Raztresenec" v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd., Euclid, O.

13.—Ples prirejen po direktoriju Slovenskega Doma na Holmes Ave.

19.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

19.—Društvo sv. Cirila in Metoda, ples v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.

20.—Pevsko društvo Slovenija, koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

20.—Ples prirejen za dobro slo mladino pod pokroviteljstvom direktorija Slovenskega Doma na Holmes Ave.

20.—Dramsko društvo Adrijana priredi koncert z igro v Slovenskem Društvenem Domu na Recher Ave.

22.—Društvo Orel, zabava večer v novi šoli sv. Vida.

23.—Društvo Pioneers BEZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabava v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

23.—24.—Dvodnevni bazar v spodnji šolski dvorani na Bliss Rd.

24.—Zarja, odsek S. S. K. št. 27, koncert in ples, v obeh dvoranah S. N. Doma.

24.—Ženski odsek Slovenskega Delavskega Doma priredi ples v Domu na Waterloo Rd.

24.—Slovenski Narodni Dom v Maple Heights priredi veselico na 5087 Stanley Ave.

26.—Victory Dance held by Eastern Star, No. 51 SDZ, in Slovenian Home on Holmes Ave.

26.—Društvo Slovenski Dom, zabava v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.

27.—Slovenska godba Bled, koncert v Slovenskem Delavskem Domu.

27.—Ples za odraslo mladino, prirejen po direktoriju Slovenskega Doma na Holmes Ave.

27.—Klub zapadnih slovenskih društev ima plesno veselico v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave.

DECEMBER

3.—Slavnostna seja in zabava ob priliki 20-letnice društva Kras št. 8 SDZ v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

3.—Društvo Modern Knights, balloon dance, v Slovenskem Društvenem Domu, Recher Ave.

4.—Jugoslovanski napredni klub, zabava v obeh dvoranah S. N. Doma.

6.—Slovenska šola Slovenskega Delavskega Doma priredi koncert v Domu.

11.—Dramski zbor Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

11.—Dramsko društvo Verovšek, igra v Slovenskem Delavskem Domu.

11.—Društvo sv. Srca Marije št. 111 KSKJ, Barberton, O., priredi igro "Turški križ."

17.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

25.—Društvo Orel, božična igra v Knausovi dvorani.

25.—Šola Slovenskega Doma priredi božičnico za svoje učence v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

26.—Šolska igra v spodnjih prostorih fare sv. Kristine na Bliss Rd.

31.—Pevski zbor Jadran, zabavni večer v Slovenskem Delavskem Domu.

31.—A. G. Club, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

31.—Silvestrov večer, pričakovanje Noveg aleta, v spodnjih šolskih prostorih na Bliss Rd.

31.—Društvo Vipavski Raj, št. 312 SNPJ, priredi Silvestrov večer v zgornji dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

31.—Slovenski Društveni Dom priredi zabavo v svojih prostorih na Recher Ave.

JANUAR

15.—Liga ohajskih društev K. S. K. J., dobrodelna prireditev v Grdinovi dvorani.

15.—Društvo "Soča" priredi koncert v dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave.

FEBRUAR

5.—Društvo Abrašević, igra in ples v Grdinovi dvorani.

19.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

4-5.—Društvo Abrašević priredi dvodnevni bazar v Grdinovi dvorani.

APRIL

16.—Društvo Orel, igra v Knausovi dvorani.

29.—Društvo Orel, baseball ples v Grdinovi dvorani.

MARJ

13.—Društvo Orel, materinska proslava v Knausovi dvorani.

JUNIJ

11.—Ženski odsek Slovenske Zadrudne Zveze, piknik.

JULIJ

16.—Slovenska Zadrudna Zveza, praznovanje 20-letnice.

JUGOSLOVANSKO UDRUŽENJE

(Nadaljevanje z 2. strani.)

grid pripravljenege sovrznika lapitulirati. Če bi imeli zadnjo besedo Srbi za govoriti in to tnenjak svetovnega slovesa Jovan Cvijič, ki je bil načelnik jugoslovanskega plebiscitnega odbora, bi danes med nemško Avstrijo in Jugoslavijo meje v drugačni smeri tekle. Čas nas je prehitel in bili smo nesramni prevarani v škodo naših rodni bratov.

Mi Slovenci v Clevelandu bomo tudi na 4. decembra praznovali veseli dogodek naših bratov v ujedinjeni Jugoslaviji in med mnogimi bomo v svoji sredini imeli ljudi, ki so pomagali graditi močno in mogočno stavbo Jugoslavije. Naš častni gost bo jugoslovanski poslanik dr. Leopold Pitamic, ter vsi jugoslovanski konzuli v Ameriki. Vabilu se bo po možnosti udeležil naš narodni boritelj, mož svetovnega slovesa in boritelj za Jugoslavijo, Mihalo Pupin, rojak iz Pančeva, ter univerzni profesor v New Yorku. Mihajlo Pupin je bil član "Jugoslovanskega odbora" ter neizprosno graditelj narodne in ujedinjene države. V prihodnjem članku hočem dokumentarno pojasniti, kaj bi se z nami zgodilo, če ne bi bili udeleženi v jugoslovanski državi. Naš dan zavednih Jugoslo-

SKRIVNOSTNA SNOV

ROMAN

P. M. Lauman—Rand Bigot:

"Ta možak ni trdnega zdravja. Ne bi dal počenega novca zanj." Pri teh besedah se je Escander za zagrinjalom spraševal, ali ne bi bilo najbolje, skočiti iz skrivališča s samokresom v roki prisiliti Toco, da mu sledi in ga s pomočjo Verdeauja odvesti v Pariz. To bi bilo res imenitno! Toda Toco se je bil med tem že dvignil, odšla sta skozi vrata. Prišel je služabnik in ugasnil luč ter tudi odšel iz sobe, katerih vrata je zaprl. Escander je ostal v temi sam. Globoko je vzdihnil.

Neprijeten dogodek

Escander se ni ganil za zastorom. Bil je ponosen, da je zvedel vse kar je razkrinkala tajnost gradu. Misli je samo še na gospodično Lauriere.

Čakal je še nekaj časa in se prepričal, da je zamrl vsak sum v gradu. Čul je le še tiktakanje stenske ure. Odprl je okno in pogledal ven, kajti vedel je, da bi bilo prenevarno, vrniti se po istem potu nazaj.

Pod oknom je bil obidek, ki je šel okoli celega gradu. Bil je zelo ozek, vendar je bilo možno hoditi po njem.

"Tu moram iti, si je dejal častnikar . . . Gospodična Lauriere mora imeti sobo z oknom, kajti v ječo je niso dali, kaj takega se čita samo še v romanih."

Iz začel je svoje nevarno potovanje po ozkem obzidju. Bil je izurjen v raznih sportih in zelo gibčen, tudi vrtoglav ni bil, tako je smelo stopal naprej mimo oken, katera so bila vsa temna. Prišel je okoli ogla in zapazil, da je prvo okno razsvetljeno. Oprezno se je približal in pogledal v sobo.

Gospodična Lauriere je sedela pri mizi in pisala. Escander je trikrat lahko potrkal na steklo. Pri tretjem udarcu je vstala in prišla k oknu. Escander je z žepno svetiljko za trenutek posvetil v svoj obraz. Germaine ga je spoznala; ko pa se ji je poleglo prvo navdušenje, mu je pokazala z znaki, da ni mogoče odpreti okna.

Escander je vzel svoj nož in se spravil na delo. Pet minut pozneje je stal poleg nje in jo nežno stisnil za roke. Hotela sta si povedati mnogo nežnega. . .

"Ne izgubljava časa, je dejal Escander. Ali lahko greva skozi vrata?"

"Govorite tiho . . . za vrati je stražnik."

"Dobro, šla bova skozi okno. Ugasnite luč."

Naglo se je odločil. Vzel je rjuho iz postelje, privezal eno ob drugo in jih pritrdil na okno. Germaine se je spustila navzdol, privezana na drugi konec. Ker pa je Escander čutil, da ni dosegla tal, je rjuho odvezal, jo prijel in se sam stegnil tako globoko kot mogoče, da ji zmanjša zadnji skok. Potem je spustil in slišal, da je srečno dospela na tla. Nato je vzel odeje s postelje in se podal po istem potu navzdol. Nenadoma pa je začutil v sklepu roke silno bolečino in nekaj toplega mu je teklo čez prste. Moral si je prerezati žilo na razbitem steklu.

Odeje so bile prekratke, ni dospel na tla in tako je skočil v temno globočino. Pri padcu je zastokal. Nekaj je zahreščalo v njegovem gležnju in vsa noga vanov bo na 4. decembra v prostorni dvorani Slov. Narodnega Doma na St. Clair Ave. Navzoči bodo Slovenci, Hrvatje in Srbi in manifestirali troedino ujedinjenje. Program bo prikrojen jugoslovanski ideji zastopan po vseh narodnih jugoslovanskih bratih. Odločite se za ta dan, da bo dan naše velike volje do mile domovine.

Joško Penko.

mu je otrdela, ni se mogel dvigniti.

Germaine je prestrašeno stopila k njemu in ga vprašala, kaj se je zgodilo.

"Nič hudega, menda sem si na roki prerezal eno žilo in zvinil nogo. Dajte mi svoj robcem."

Germaine je razumela. Tesno mu je prevezala rano, da ustavi kri, potem mu je pa pomagala na nogo. Toda Escander ni mogel storiti niti koraka.

"Nemogoče, je dejal. Menda sem si zlomil gleženj. Verdeau vas čaka tamle za gradom na vrhu zida, bežite, rešite se."

"In vi?"

"Kaj zame! Jaz ne morem naprej. Hitro, za Božjo voljo, moja draga Germaine, rešite se."

Tu je začelo dekle prositi: "Dražji ste mi, Escander, kot moje lastno življenje. Ostanem pri vas."

Ko je videl Escander dekletovo odločnost, mu ni preostalo drugega kot poskusiti, da prileze po vseh starih do Verdeauja.

Ko sta prišla blizu njega, se je vsled bolečin onesvestil. Germaine je spoznala, da sedaj zavisi vse od nje. Tekla je proti zidu in polglasno vprašala: "Gospod Verdeau?"

"Kdo kliče?" je odgovoril glas iz teme.

"Germaine Lauriere."

"Tristo zelenih, vi? Vi?" Čul se je skok in trenutek pozneje je že stal poleg dekleta.

"In Escander?" je bilo prvo vprašanje mladega moža.

"Tukaj!"

Pokazal mu je onesveščeno telo, ki je ležalo na tleh.

Verdeau je skoraj na glas zatulil od bolesti: "Ubili so mi ga!"

Germaine je vsa zasopla povedala, kaj se je zgodilo. Verdeau je potegnil steklenko žganja iz žepa in pomočil Escandru ustnice. Ta se je zbudil.

Nato je šel Verdeau iskat konja, ki sta ga srečala na paši z Escandrom. Srečno sta spravila Escandra preko zida, ga posadila na konja in odšli so v noč.

Konec Radžisrakov

Uro pozneje so bili že vsak v svoji postelji v hotelu. K sreči Escandrova rana ni bila nevarna, a ker si je zvinil nogo, je moral ostati nekaj dni pri miru.

Naslednje jutro je Escander napisal dva pisma, eno Le Sauterju, drugo ministrskemu predsedniku. Verdeau jih je vzel seboj v Pariz. Vsedel se je v limuzino in dirkal s tako hitrostjo, da so mislili prebivalci krajev, skozi katere je vozil, da se mora vsak čas kje ubiti.

Odgovor na oba pisma se je glasil brzozjavno: "Pridite takoj."

Escander in Germaine sta ubogala in Verdeau jih je šel iskat ter jih z bliskovito naglico privedel nazaj v Pariz.

Zvečer se je vršilo v največji tajnosti v Elyseeju posvetovanje, katerega se je udeležil tudi Escander, ki je prišel ob palici. V dvehurnem govoru je razložil vse, kar je videl in vedel. Posebno je podčrtal ulogo Germaine Lauriere, ki je razkrila strašno skrivnost Radžisrakov. Naglo je prekinil čestitke, ki so mu jih naslavljali od vseh strani in prosil, da se v najhitrejšem roku z vojaško silo napade grad Hoc!

Čez štiriindvajset ur je bil že grad obdan od vseh strani. Topništvo je stalo dva kilometra proč in imelo nalog, takoj streljati, če bi se prikazal kak aeroplan. Vojaška letala so skrita za gozdom, čakala na znamenje za napad. Na morju se je prikazal del vojnega brodovja in se zadržal en kilometer od strmega brega.

Poveljujoči general je ravno hotel poslati v grad oficirja za zahtevo, naj se udajo, kar se je zgodilo nekaj čudnega.

Lahni sivi oblaki so začeli obdajati grad in nenadoma se je dvignil velikanski plamen iz njih, v katerem je izginjalo zidovje gradu.

General je divji zapovedal četam, naj preidejo k napadu. "Kaj hoče vendar?" "Se polastiti Toco?" Nemogoče.

"Kot Sardanapal umira radža s svojim bogastvom" in svojo skrivnostjo.

Ogenj je plapolal do neba. Čete se mu niso mogle približati. Čulo se je več eksplozij.

To je bilo konec strašnih Radžisrakov. . .

Ne dolgo po tem tragičnem dogodku pa je Escander vedel k oltarju gospodično Lauriere.

Brezštevna množica ju je pozdravljala na potu v cerkev. Germaine, ki je bila bleda vsled prestanih skrbi, se je smehljaje opirala na Escandra, ki je bil dan poprej imenovan oficirjem častne legije. Verdeau je bil z istim odlokom imenovan za viteza tega reda.

(Konec.)

Republikanec prerokuje zmago Roosevelta

Detroit, Michigan, 4. novembra. Senator Couzens, republikanec, je danes prerokoval, da bo samo mesto Detroit oddalo 150,000 glasov večine za Roosevelta, in da bo prohibicijska postava v državi Michigan odpravljena.

V Angliji se je znižalo število brezposelnih

London, 5. novembra. Glasom podatkov ministerstva za delo v parlamentu, se je število brezposelnih v Angliji znižalo za 110,000 v mesecu oktobru. Boljše obratovanje v tekstilnih tovarnah je temu vzrok.

Opereta, sijajen uspeh

Sinočna prireditev "Pri treh mladenkah," katero je uprizorilo pevsko društvo "Jadran," je bila triumf vseh dosedanjih Jadranovih prireditev. Dvomi, če je bilo še kaj sličnega na odru Slovenskega Delavskega Doma. Poročano je bilo, da se je zbor "Jadran" marljivo pripravljaj zadnjih šest mesecev za sinočno prireditev, toda da bi kljub temu primerno dolgem času zamogel podati ono, kar smo imeli priliko videti in slišati na odru sinoči, je bilo nepričakovano. V vseh nastopih, pa bilo v samospelih, dvopevih, kvartetih ali v zboru, so pevci in pevke proizvajali vse pevске točke s precizno dovršenostjo. Pozabiti ne smemo omeniti, da so se tudi pri vseh nastopih izborna vpoštevale kretnje vsakega igralca. Bilo je v resnici poleg lepega petja v obili meri tudi zabavnih in šegavih prizorov, s katerimi so igralci izvajali od navzočega občinstva neprisiljenega in zdravega smeha v veliki meri. Tudi oprema odra je bila lepa, mojstrsko dovršena. Kljub temu, da živimo v času gospodarstvih neprilik, se je občinstvo odzvalo in napolnilo dvorano do zadnjega kotička. Velikanski odziv navzočega občinstva je pač jamstvo in dokaz, da ljubezen do lepe pesmi in drame še vedno živi gori v srcih zavednih Slovencev. Marljivemu članstvu društva "Jadran" pa naj bo številni poset sinočne prireditev v spodbudo do nadaljnjega vztrajnega dela na kulturnem polju. Hvala vsem "Jadrančanom!"

MALI OGLASI

Soba

se da v najem, s hrano ali brez. Vprašajte na 15005 Westropp Ave., zgorej. (262)

Kupijo se

rabljene kuhinjske peči, na premog in plin. Plača se najvišjo ceno za nje. Vprašajte na 6614 Bliss Ave. Tel. ENdicott 4612. (262)

V najem

se da 5 velikih sob, toilet, klet posebej, veliko dvorišče. Cena je samo \$15 na mesec. Stanovanje se nahaja na 7002 Becker Ct., med St. Clair in Superior Ave. Tel. Liberty 6606 ali vprašajte pri lastniku 9607 Parmalee Ave. (263)

Naznanilo

Za zobozdravniško delo v mojem uradu sprejem kot plačilo vaše hranilne knjižice od The International Savings & Loan Co.

Dr. Wm. F. Urankar

829 E. 185th St.
Uradne ure od 9—12, od 1—5, od 6—8. Ob sredah od 9—12. (264)

V najem

se da dvoje stanovanje po pet sob, kopalnice, furnez, garaže. Vse moderno narejeno, blizu jezera in 140. ceste. Najemnina zgorej je samo \$23.00 mesečno, spodaj \$25.00 mesečno. Vprašajte na 19404 Mohican Ave., ali pokličite KEnmore 4597-J. (265)

Aug. Kollander Co.

(poprej Mihalich Co.)
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;

POŠILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih cenah;

IZDELUJE vsakovrstne notarske listine, kakor: izjave, kupne pogodbe, pooblastila in testamenta.

CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA, POSLUŽITE SE TEGA SLOVENSKEGA PODJETJA

Volivcem v Lake County!

Čas je že enkrat prišel, da se otresemo jarma, ki nas je žulil od stranke, ki je bila do sedaj na krmilu s svojimi privrženci. Sedaj je prišel čas, da izvolimo može, kateri vsi poznamo, da so pošteni, delovni, da jim bo ljudski blagor pri srcu.

Po vsej ameriški deželi gre glas, da želi narod izpremembo in da izvoli v razne javne urade može, ki bodo tudi izpolnili, kar nam obljublja. Vsak zaveden državljan Lake okraja bo na 8. novembra pokazal, da se zaveda sedanjega slabega položaja in da bo s glasovnico protestiral proti sedanjim neznošnim razmeram.

Slovenci in Slovenke, Hrvatje in Hrvatice! Volite za može, ki so spodaj označeni in dobro boste volili za boljši blagor našega okraja. Vsi štirje kandidirajo na demokratskem tiketu.

Za šerifa

X T. J. Kilcawley

Za okrajnega komisarja

X John Newell, Jr.

Za okrajnega komisarja

X W. W. Cook

Za surveyorja

X Kelsey

Willoughby Township Democratic Committee.

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavlja M. U.

Tako so zunaj vsi klepetali povprek. Le za par sekund, ko so zazvonili zvončki ministrantov k povzdigovanju, so prenehali, da se prekrižajo in si s pestmi trkajo na prsa. Oni, ki so stali na pokopališču, so pošepetali strašno novico onim, ki so stali med vrati. Tako je govorica prodira tudi v cerkev, kjer so oblački kadila plavali nad glavami stotero pobožno klečečih. In ko je gospod Felician Vodnik v lepi koloraturi zapel "Te, missa est!" tedaj je začutila Marijana, da so vse oči s kaj čudnim pogledom vprte vanjo. Postala je nemirna, ker je mislila, da si je morebiti raztrgala obleko, ali pa si polila krilo z mlekom. Elizabeta pa ni opazila nemira, ki je obdajal njo in mater. Dočela zatopljena v pogovor, ki ga je imela z Bogom, je slonela nje glava na rokah. Dvignila je glavo šele tedaj, ko so pobje z ropotom prišli po stopnicah s kora — a zopet je pobesila glavo.

Tone in Peter Janez sta prišla mimo ter se rinila med drugimi ljudmi ven. Ko je gnječa pri vratih nekoliko odnehala, je dejala Marijana: "Idive! Danes, mislim, me je Bog gotovo uslišal, tako lahka mi je bila molitev!"

Stopile ste ven na pokopališče, ki je bilo polno ljudi in se kopalo v solčnih žarkih. In tedaj se je odprla pred njima med množico pot, kakor da prihaja sam okrajni glavar s svojo sprogo. Zopet je zapazila Marijana, da so vanjo uprte vse oči in zopet se je zmedla. "Lizabetica," je dejala tiho. "Poglej, ali mi je že zopet kdo kaj obesil?" Vajena je bila takih nesilnih šal: da so jih obešali papirnate verige ali na papir s kredno narisane oslovске glave.

Tudi mladi Šumar, ki je stal s Petrom ob zidu, je postal na šepetanje in poglede ljudi pozoren. "Kaj pa imajo zopet?" je vprašal. "Čemu le gledajo Malarco tako?"

Peter Janez, kateremu so se oči lesketale, je odvrnil počasi: "Lizabetico gledajo . . . gotovo jim dopade v nedeljskem gvan-tu! Lepa izgleda, kaj?"

Predno je mogel Tone odgovoriti, že je stala Malarica pred njim. "Boglonaj šumar! Krščansko dobro delo si mi izkazal! In še boljše nego drva — veš, boljše je še ono drugo . . . da si dvignil mojega otročička na sani, kakor je bilo treba. In s tem, da si rešil moje dekletke, glej, si ohranil tudi moje življenje!"

"Nu, da," se je smehljaj Tone, "tako je pač moralo biti! Tu ni treba hvale!" Pogledal je dekletke, ki je stalo nekoliko za materjo. "Ali si že svoj strah prespala, Lizika?"

Molče ga je pogledala. Tone se ni več smejal. Resnega obraza, skoro začuden, je gledal v te velike, vroče oči, čijih trepalnice so bile nekoliko nabrekli in so nalahno trepetale, kakor da bi se borile proti solzem.

Marijana je dregnila deklino z laktom. "Nu, daj — reci mi vendar tudi ti kako besedico za drva!"

Obotavlja je iztegnila Elizabeta roko. "Boglonaj — za mater in . . ."

"Nak, nak — saj ni treba hvale!" Tone je prijel nje roko in iz njegovih besed je odmevala prisrčnost. "Saj vidim, hvale nje ti je pač nekoliko težko."

Tedaj je nalahno pordečela in se tudi nekoliko nasmehnila. "Sedaj ne več . . . Boglonaj, Tone!" Oddahnila se je.

In oddahnil se je še nekdo drug: Peter Janez. Položil je

svojo težko roko na Tonetovo ramo in dejal: "Tu si vlovil dobro besedico!"

Sedaj se je Tone zopet lahko smejal. Prijazno je odvrnil Marijanin pozdrav ter gledal za Elizabeto, dokler ni izginila doli po poti. "Prav imaš, da, saj je ljubko dekletke!" Pogledal je navzgor, kakor pogleda oni, ki se hoče prepričati, dali ne bo deževalo. Tedaj je videl kap, ki je padal od cerkvene strehe, kjer je sneg v gorkem solncu kopnel. "Glej, Peterček! Vreme se spreminja!"

Peter Janez pa ga ni slišal. Njegove oči so le venomer iskale doli po cesti. Nenadoma je vprašal: "Ali me še rabiš, Tonček?"

"Nak! Zakaj?"

"Z Marijano bi rad šel. Veš pobje ji vedno nagajajo . . . če pa sem jaz poleg, si ne upajo."

"Da, prav praviš, le pojdi!" Tone je izvlekel pipo ter prižgal na zidu žveplenko. "Glej, pa na gospoda župnika nikar ne pozablj!"

"Ne bom. Po kosilu pojdem k njemu. Vš sedaj po maši je lačen, pa mora kaj jesti. No, pa Bog za sedaj!" Peter Janez je odhitel. Pri tem je še nekoliko šepal.

Tone si je prižgal pipo in smehljaje se mislil: "Sedaj pa šepasta oba."

Eden fantov je pristopil k Tonetu in mu dejal: "Čuješ, kako se le moreš postaviti tu sem — s takimi ljudmi! Pa menda še ne veš, kaj se je zgodilo nocoj ponoči . . ."

"Je že prav, kar pustin me!" Tone je odrinil poba. "Tam gre moja Julika — sedaj nimam časa!" V obeh smehljajočo se srečo, v rokah kadečo se pipo ter obsjan po solncu je stopil nasproti svoji nevesti. In medtem ko je s pogledi, kakor lačen človek, ki se ne upa nasiti, požiral nališpano, lepo, to tako nedolžno osebito, mu je menda prišla v glavo primerjajoča misel, kajti preko ramen je pogledal doli po cesti, zopet se ozrl na svojo Juliko in se smejal, kakor se pač smeje srečnik, ki je svoje posesti vesel. Tege veselega, skoro prekipeljočega razpoloženja si ni pustil motiti po janjčepobožnem zadržanju svoje neveste, niti po godrnjanju Breznikovke. Medtem ko je koračil med nevesto in bodočo taščo po poti, je govoril tako veselo, da je pričela Julika kaj kmalu s hihitanjem ter da se je smeh prijel celo zgubančnega obraza Breznikovke. "Kakršen si danes, nisi bil še nikdar," je menila stara, "človek bi kar mislil, da si že na vse zgodaj zjutraj zvrnil kak kozarček odveč."

"Da, mati, danes pa je nekaj v meni . . . da sam ne vem, kaj!" Pri tem j pogledal Juliko. "Do Velikenoči, mislim, ni več tako dolgo!"

S prikritim smehljajem ga je pogledala — to so bile zopet one oči, iz katerih je zasvetilo, kakor izza vrat peči. Nato pa, kakor da se je spomnila nekaj resnega, je prenehala s hihitanjem, a med njenima obrvima se je napravila guba, ki je bila na tem lepem obrazu baš tako malo na mestu, kakor krpa na solncu.

Ko so vsi trije stopili s ceste na pot med travnike, so dohiteli nekaj sosedov. In sedaj se je pričelo klepetanje, katerega se je Breznikovka tako goreče udeleževala, da sta lahko Tone in Julika nekoliko zastala. In ko je zavila pot za nekim plotom, je uporabil Tone priliko, da je svojo nevesto objel. To je bil izvršil s precejšnjo močjo, kajti računjal je z gotovostjo, da se bo Julika iz strahu pred materinim

vedno čuječim očesom, branila. Ampak tako hitro, kakor bi bila sama z največjo nestrpnostjo čakala tega trenutka, mu je ovila roke celo okolo vratu in ga poljubila tako ognjevit, da je bil Tone kar osupel. "Srček! Julka!" je zajecal. A že mu je zoprla usta z gorečimi poljubi.

"Tekne? Kaj?" se je nenadoma začul za njima v porogljiv glas. Jaka je bil. Parček je odskočil. Izgledalo je, kakor da je Tone pripraviljen, tako napol v jezi, napol v zadregi, za kako surovost. "Ti . . ." Požrl je besedo, ki mu je bila že na jeziku. Julike pa se motenje ni baš prijel. Da, clo smejala se je ter se okrenila, kakor da pri njej hlapec nje matere prav nič ne šteje. Jaka je stisnil mežikajoče oči in nekaj razdraženega je odmevalo iz njegovega zasmehljivega glasu. "Nu, sedaj pa ni človek osel . . . in pride tudi, kadar ga ne kličejo." Stopil je s poti v sneg in šel mimo. "Nikar se ne boja! Jaz se ne bom več ozrl."

Porinil je roke v žepu pri suk-njiču, se zasmejal ter pričel teči, da dočete one tam spredaj. Par skokov je bil storil, ko se je nenadoma vstavil in okrenil. "Vidva imata pač danes opraviti z nebeškim veseljem, vaju dva ne bi zanimala poklenske stvari. Sicer bi vama vedel marsikaj povedati!"

Julika, ki je videla v teh besedah nekako namigavanje, se je razburila. "Kaj bi povedal, kaj?" To je bil način, ki nikakor ni pristojal njeni ponižni nedolžnosti. "Radi mene lahko poveš, kar hočeš . . . ti!"

Tone pa je pričel zopet gledati zadevo s smešne strani. "Pusti naj pove! Najin poljubček imava, pa naj gre sedaj povedat materi!"

"Sedaj se ve," je vskliknil Jaka. "Sedaj se ve!"

Zopet se je Julika razburila. "Kaj pa veš, kaj?"

Jaka se je obotavljal z odgovorom in je pogledaval Juliko s svojim porogljivim pogledom. Potem je vskliknil z glasom, ki je donel docela drugače nego prej: "Kaj počenjata Malarica in njena deklina ponoči . . . sedaj vemo!"

Nekoliko osupel vsled tega odgovora je dejal Tone: "I, kaj naj bi počele? Pač spe, kakor drugi ljudje!"

"Seveda — medtem ko zanje hudič dela!"

"Izgini, norec!"

"Kaj? Norec? Kaj? Če pa je čuvaj ponoči o polnoči videl na lastne oči, kako je sam peklenšček na Malarinem vrtu drva cepil! Sedaj vemo! Sedaj jo bomo pa nagalni iz vasi . . ." S to grozno je Jaka odhitel.

"Le glej, da se požuriš!" je zavpil za njim Tone. "Drugič pa mi ne hodi s takimi stvarmi! Moraš si iskati še bolj neumnih, nego pa sva moja Julika in pa jaz!"

Ponižna nedolžnost ob njegovi strani pa se očitveno ni hotela prištevat k pametnim, h katerim se je Tone štel. Prekrižala se je in jecala: "Ježeš, ježeš! Saj sem si ves čas mislila! Nak, kaj takega! Kaj takega! Sedaj sta se že z vragom zvezala!" In zopet se je prekrižala.

Tone jo je prijel za roko. "Julika! Nikar! Saj menda za božjo voljo vendar ne verjameš takih neumnosti?"

"Da — in zopet da! In jaz verujem! Sedaj bi položila roko v ogenj na to. Stara je . . . in mlada je napravila nevihto, ki je potokla naš oves! Čarovnice ste obe!"

"Ampak, Julka, glej . . ." Mlademu Šumarju je kar čelo pordečelo. "Daj si vendar dopovedati . . ."

"Kaj mi boš dopovedoval! Sedaj je dokazano! S hudičem imate opraviti!" Tako je govorila naprej in nje glas je kar zahripel, medtem ko je navajala kak ducat dokazov, da ste Malarica in njena deklina čarovnici, in še povrh dve prav nevarni.

Tone je zapazil, da ne bo kos temu hitremu jeziku. Tako je le vzdihnil in mirno čakal, da ji je sape zmanjkalo. Tedaj je položil svojo roko okoli njenih ramen ter jo nežno privil. "Glej, Julika . . . sedaj pa pusti, da tudi jaz nekoliko govorim . . . in sedaj lahko tudi vidiš, kako nepremišljeno govoričijo ljudje in v kake neumne stvari verjamejo." Hotela je nekaj odvrniti, a smehljaje se, ji je zatisnil usta. In medtem ko sta šla počasi po zasneženi poti, ji je govoril: "Sedaj lepo pazi . . . o zgodbi s hudičem nocoj ponoči, ti jaz lahko prav natančno vse povem."

"Ti . . .?" Pogledala ga je s tako velikimi očmi, kakršnih še ni videl pri njej.

"Vidiš, Julija, hudiča, ki je ubogi Marjan zadnjo noč nekoliko iz krščanske ljubezni pomagal, poznam baš tako dobro kakor tebe in sebe. Moj najljubši prijatelj je."

"Kaj . . .?" Začudeno ga je gledala.

"Da! In veš kdo je bil tisti hudič? . . . Naš Peter Janez!"

Naravnost obupno razočarane je ji leglo na obrazček. "Peter Janez? . . . Kako pa je prišel Peter Janez ob dvanajstih k Malarici?"

Dr. A. L. Garbas
SLOVENSKI
ZOBOZDRAVNIK
6411 St. Clair Ave.
v Slov. Nar. Domu
soba št. 10
Tel. Henderson 0919

JOSEPH J. OGRIN
ODVETNIK
401 Engineers Bldg.
Main 4126
Zvečer:
15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

Michael Casserman
18700 Shawnee Ave.
PLUMBING & HEATING
KENmore 3377

THOS. M. Kennedy
za
COMMON PLEAS SODNIJO

Thomas M. Kennedy, 3322 Ardmore Road, Shaker Heights, je kandidat za ponovno izvolitev za Common Pleas sodnijsko, kateri urad je imel preko 30 let. Bil je imenovan pomožni policijski prosekutor v letu 1891; izvoljen policijskim prosekutorjem dvakrat; policijskim sodnikom enkrat; bil izvoljen za Common Pleas sodnika 1902; bil izvoljen Common Pleas sodnikom petkrat in 31. decembra bo dovršil 30 let neprestane službe kot sodnik na Common Pleas sodnijski.

Sodnik Kennedy je bil rojen na Irskem in izobražen na Western Reserve akademiji v Hudson, O., v letih 1882 in 1884; Adalbert kolegiju, W. R. U. 1884 do 1887; Cincinnati pravnih šol 1887 do 1888 in bil sprejet v odvetniško zbornico v Ohio v juniju, 1888 in je izvrševal pravo v Clevelandu od tega časa.

SPOSOBEN — EKONOMSKI — ZMOŽEN
doktor K. G.
CIESLAK
demokratski kandidat
ZA
CORONERJA
VOLITVE 8. NOVEMBRA, 1932

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četverovoglatim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz žemalcem vode. ZNIZAN
\$26⁰⁰
MANDEL HARDWARE
15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

Fino grozdje!
iz Geneve. Pri meni dobite izvrsten mošt po \$9.00 brez davka. Imam na razpolago tudi izvrstne sode. Se priporočam
Henry Pollack
1263 E. 55th St.

SODNIJSKI TIKET!

Spodaj boste videli več kandidatov za razne sodnijske službe. Na vsak način si morate zapomniti, da boste zapisali spodaj v prostor, ki je zaznamovan z zvezdo ime P. L. A. LIEGHLEY, to je pod naslovom:
For Judge of the Court of Appeals (Unexpired Term) Term ending February 8, 1937
in potem napravite križ (X) pred imenom, ko ste zapisali.

Napravite križ pred imeni, kakor vidite spodaj označeno, in volili boste za dobre, zmožne in poštene sodnike.

CHIEF JUSTICE SUPREME COURT
(Vote for not more than one)

	CARRINGTON T. MARSHALL
X	CARL V. WEYGANDT

JUDGE SUPREME COURT (UNEXPIRED TERM)
(Vote for not more than one)

X	WILL P. STEPHENSON
	FRANK W. GEIGER

JUDGE SUPREME COURT (FULL TERM)
(Vote for not more than two)

	CHARLES B. ZIMMERMAN
	WM. P. HENDERSON
X	THOMAS A. JONES
X	EDWARD S. MATHIAS

JUDGE COURT OF APPEALS (UNEXPIRED TERM)
Term ending February 8, 1937

--	--

JUDGE COURT OF APPEALS (FULL TERM)
(Vote for not more than one)

X	MANUEL LEVNE
	PARKER FULTON

JUDGE COURT OF COMMON PLEAS (UNEXPIRED TERM)
(Vote for not more than one)

X	GEORGE B. HARRIS
	BLASE A. BUCNPANE
	MAURICE J. MEYER
	CLEMENT V. MULL

JUDGE COURT OF COMMON PLEAS (FULL TERM)
(Vote for not more than four)

X	NEIL W. MCGILL
X	WALTER McNAHON
X	SAMUEL H. SILBERT
	JOY SETH HURD
	JAMES P. MOONEY
	BERNARD S. BRADY
X	THOMAS M. KENNEDY
	JAMES B. RUIH

JUDGE OF THE PROBATE COURT
(Vote for not more than one)

X	GEORGE S. ADDAMS
---	------------------

FRANK J. LAUSCHE
J. M. SELISKAR
JAMES DEBEVEC
FRANK M. SURTZ
JOHN ROZANEC
JOHN J. PRINCE
JOHN GORNICK

V ta prostor zapišite P. L. A. LIEGHLEY

V ta prostor zapišite P. L. A. LIEGHLEY